

Ο ΠΑΣΤΕΡ

Άφοῦ ἡ λύσσα είνε εἰς τὴν ἡμερησίαν δικταξίν καὶ ὅμοι μετὰ τῆς Βουλῆς — σύμπτωπις παραδοξοφανῆς ὅχι ὅμως καὶ τυχαίας — ἀπασχαλεῖ ὅλων τα πνέυματα, καλὸν ἐνομίσαμεν ἀντὶ παντὸς ἄλλου νὰ δημοσιεύσωμεν τὴν εἰκόνα τοῦ κλεινοῦ Παστέρ, τοῦ ἔξοχου Γάλλου ἐπιστήμονος, τοῦ ἀρρήκτως συνδέσαντος τὸ ὄνομά του μετὰ τῆς νόσου ταύτης καὶ τῆς θεραπείας αὐτῆς.

Οἱ ἀναγνῶσται ἡμῶν γινώσκουσιν ἐκ τῶν ἀφθίνως κατ' αὐτὰς δημοσιευθέντων ἐν ταῖς ἐφημερίσι τοιοῖς ἐπιμονῆς θαυμαστῆς καὶ διὰ τίνων ἀτρύτων κόπων καὶ ἐπιστημονικῶν παρατηρήσεων κατώρθωσεν δὲ μέγας Γάλλος, ὡς δικαίως ἐπαιρόμενος ἀποκαλοῦσιν αὐτὸν οἱ συμπολῖται του, νὰ φύξῃ εἰς τὴν ἐφεύρεσιν ἀλανθάστου μέθοδου θεραπείας τῆς φοβερᾶς καὶ τέως ἀθεραπεύτου νομιζομένης νόσου. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ ἀθανάτου ἐφευρέτου τῆς δαμαλίδος Πένιερ οὐδέποτε ίσως ἐπικολούθησε μεγαλείτερος καὶ πολυτιμότερος διὰ τὴν ἀνθρωπότητα ἐπιστημονικὸς θρίαμβος. Τὸ σπουδαστήριον τοῦ Παστέρ ἐγένετο τὸ προσκυνητήριον τῆς ἐπιστήμης καὶ ἀπὸ περάτων τῆς οἰκουμένης συρρέουσιν εἰς αὐτὸν οἱ ὑπὸ λυσσώντων ζῷων δηγθέντες, πρόχειρον εύρισκοντες αὐτόθι καὶ ἀνάδυνον θεραπείαν. Εἰς τὸν Παστέρ κατέφυγον ἀναχωρήσαντα κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας καὶ τίνα ἀξιότιμα μέλη τῆς ἡμετέρας κοινωνίας, ἀτινα ἐπαθον ἐκ παραπλησίου δυστυχήματος, οὐ ἔνεκα ἥγερθη τόσος θόρυβος καὶ προεκλήθησαν αὐτηρότατα κατὰ τῶν κυνῶν μέτρα.

Αἱ πλεισται τῶν κυνεργήσεων ἐπεφόρτισαν ἥδη εἰδικοὺς ἐπιστήμονας ἵνα μεταβῶσιν εἰς Παρισίους καὶ σπουδάσωσι τὴν θεραπευτικὴν μέθοδον τοῦ Παστέρ. Τῇ προθύμῳ καταβολῇ τῆς Γαλλικῆς Κυνεργήσεως καὶ τῇ συνδρομῇ τῶν ἀπανταχοῦ ἐπιστημονικῶν ἰδρυμάτων, μέλλει νὰ ἐγερθῇ ἐν Παρισίοις διεθνὲς θεραπευτήριον τῶν λυσσώντων, μετ' εὐχαρι-

στήσιως δὲ μεγάλης ἐγγώσθη ὅτι καὶ τὸ ἡμέτερον Πανεπιστήμιον δὲν ὑπέρησε κατὰ τὸν εὐγενῆ τοῦτον ἥρανον προσενεγκόν ὑπὲρ τοῦ σκοποῦ τούτου δεκακισχιλίας δραχμάς.

Ο Παστέρ είνε ἥδη μᾶλλον πρεσβύτης, γεννηθεὶς τὸ 1822. Ἐξελέγη μέλος τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας ἡπὸ τοῦ ἔτους 1881, διαδεξάμενος τὸν ἀποδιώσαντα διέτητων φιλολόγον Λιττρέ. Ἄλλα δὲν είνε αὐτη ἡ μόνη τιμὴ ἡ ἀποδοθεῖσα ὑπὸ τῶν ὁμοεθνῶν του, οἵτινες τοσοῦτον μᾶλλον θαυμάζουσιν αὐτὸν διὰ μόνης τῆς ικανότητος καὶ τῆς φιλοπονίας του προήχθη εἰς τοιοῦτον ἐπισημότητος σημεῖον. Ὁτε πρὸ τινῶν ἡμερῶν ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ μιᾶς τῶν πρώτων του ἀνακαλύψεων παρετέθη γεῦμα ἐπίσημον εἰς τὸν Παστέρ, συγκινητικὸν καὶ δύψηλὸν ἀμφι παρεῖχε θέαμα αὐτὸς φέρων τὴν ταινίαν τοῦ Μεγαλοσταύρου τῆς Λεγεώνος τῆς τιμῆς, ἔχων ἐκ δεξιῶν τὸν πατέρα του πολιὸν ἀφελῆ χωρικὸν καὶ ἐξ εὐωνύμων τὸν γραμματέα τῆς ἐν "Ρώμῃ πρεσβείας.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΒΟΥΛΕΥΤΑΣ

"Αν τῆς πατρίδος τὸ καλὸν εἴνε φροντίς σας μόνη,
"Ἐνῷ τριγύρω φοβερὰ ἡ λύσσα μᾶς κυκλόνει,
"Μὴ πρὸς θεοῦ συνέλθετε, τοῦ Ἐθνους μας πατέρες,
"Χωρὶς νὰ φέρετ' δλοι σας στὸ στόμα μουζελιέραις.

Georges Feydeau